

производительной силы и отражающей роль университета в формировании всеобщего интеллекта в рамках института образования.

Ключевые слова: идея университета, академическое влияние, всеобщий интеллект, высшее образование, гуманизация.

Zhyzhko T. A. Philosophical reflection of the idea of university in modern society.

The article deals with philosophical investigation of the idea of university, expressing the unity of education and science as a productive force and reflecting the role of university in formation of universal intelligence in the educational institution.

Keywords: the idea of university, academic impact, universal intelligence, higher education, humanization.

Рябека О. Г.

НОВІ ГРАВЦІ ПЛАНЕТАРНОГО СОЦІАЛЬНОГО ПОЛЯ

У статті розглянуто момент організаційного реструктурування світового порядку і названі якісно нові суб'єкти планетарного розвитку: Планетарна особистість, Світове громадянське суспільство, Світовий уряд, таємний уряд, легальний уряд, Світова держава, Інтерократія. Генетично вони породжені чотирма тенденціями глобалізаційного процесу, що обумовлює становлення антропологічної, онтологічної, інформаційної і організаційної єдності планетарної спільноти. Подано їх головні параметричні характеристики і умови саморозгортання у дискурсі XXI століття.

Ключові слова: мондіалізм, новий порядок, Планетарна особистість, Світове громадянське суспільство, Світовий уряд, таємний уряд, легальний уряд, Світова держава, Інтерократія.

Мета цієї публікації полягає у прогнозуванні наслідків для планетарного життя дії глобалізаційного процесу в антропологічній, онтологічній, інформаційній і організаційній сферах сучасного соціального розвитку.

При цьому зазначимо, що різні аспекти вказаної проблеми постійно є у центрі уваги дослідників з різних країн світу і різних галузей знання. І тому ми не бачимо необхідності та й можливості наводити їх публікації, оскільки їх надто багато. Що ж стосується саме узагальновальних робіт, у яких би було відзеркалено становлення якісно нової, а головне, цілісної світосистеми, то їх, на жаль, мало.

Найближче до аналізу цього явища підійшли мондіалісти, що вже достатньо тривалий час вивчають ідею становлення нового світового порядку. Ця теорія, мається на увазі мондіалізм (від фр. monde «мир» (в сенсі «world», а не «rease»), спрямована на встановлення прямого правління Світового уряду. У кінцевому філософсько-політологічному вимірі, сутністю процесу мондіалізації – універсального процесу впорядкування соціального буття людства як цілісності – є поступовий перехід людства від міжнародного порядку до світового.

Не можна не помітити, що ця ж доктрина знаходиться в основі діяльності й Таємного Світового уряду. Вона виглядає, як дволикий Янус, з одного боку – здатна сприяти творінню добра, а з іншого – зла. Вона, як особлива ідеологія, припускає злиття усіх держав і народів в єдине планетарне утворення зі встановленням Світового Уряду, знищенням расових, релігійних, етнічних, національних і культурних меж. Існує «правий» мондіалізм і «лівий». Правий є глобалізацією атлантизму. Лівий вважає необхідним включити в Єдину Державу і євразійський сектор (на тій або іншій основі).

Отже, причиною породження нових гравців планетарного соціального поля, а за робочою гіпотезою до них ми зараховуємо Планетарну особистість, Світове громадянське суспільство, Світовий уряд: таємний і легальний, Світову державу, нарешті, Інтерократію, що претендує, за загальною думкою сучасних дослідників, на управління новим порядком, є сучасний глобалізаційний процес, що охопив усі сфери планетарного життя.

При цьому глобалізаційний процес у кожній сфері нашого планетарного життя або на кожному його окремому організаційному рівні виявляється по-різному і призводить до створення принципово різних кінцевих продуктів.

Тому тут доречно зупинитись на чотирьох головних його тенденціях, що спостерігаються, відповідно, в антропологічній, онтологічній, інформаційній і організаційній сферах планетарної спільноти.

У антропологічній сфері глобалізація призводить до становлення нової людини. Наука висвітлює подібний прорив як дорогу до Всесвіту нового Ренесансу, як зародження і вихід на світову арену «Нових людей». Нові люди вже реально формують ескіз нового Всесвіту і освітлюють дорогу до нього. І цей ескіз пред'являють світу з високих інтелектуальних майданчиків. Серед них – високі парадигмальні установки Родоса, озвучені на Світових громадських форумах «Діалог цивілізацій» [10]. «Нові люди» проголошують вищою цінністю «Людину», її життя і свободу. Саме «Людина» є суб'єктом історії,

активним суб'єктом великих справ і великих вчинків. Ми ж узагальнюємо це терміном «Планетарна особистість».

Вітальні потреби Планетарної особистості ми сприймаємо у їх класичному вигляді, тобто стан здоров'я індивіда є первісним чинником ефективності діяльності, а також об'єктивним обмежувачем можливих сфер самореалізації конкретної особистості. У цій площині слід зауважити, що біологічне тіло планетарної людини протягом ХХІ століття навряд чи зазнає значних змін. Хоча процес визрівання і вихід назовні атрибутивних властивостей біологічного організму не зупинити. Уже на початку ХХІ століття видно, як швидко у наше життя прориваються нові властивості людини. Про це можна судити на основі зростання наших знань про дітей індіго і людей-кристалів. Ще зовсім недавно ми про це зовсім нічого не знали, але сьогодні нові типи *homo sapiens* вже є реальністю, і нею цікавиться сучасна наука.

Соціальні потреби Планетарної Особистості нас цікавлять значно більше, оскільки саме завдяки цим властивостям вона породжує, творить і відтворює планетарний соціальний світ. «Соціальні потреби, що змінюються, виражають зрештою природу людини, детермінують розвиток когнітивної сторони історико-філософського процесу і культури в цілому» [5].

Отже, концептуально ми зводимо соціальні потреби, що мають сформуватися у Планетарної Особистості і розвинутися протягом ХХІ століття, до двох принципових моментів, а саме: 1) вихід на перший план інформаційних потреб, що детермінується вступом світової спільноти в етап інформаційної цивілізації; 2) загострення потреби у якісно іншому соціальному спілкуванні або соціальній взаємодії, що має бути побудована на раціонально організованих смислах. На цій основі має сформуватися навіть новий тип особистості – Інтермен [1; 2].

Отже, об'єктивно під впливом нових інформаційних і телекомунікаційних технологій формується новий образ людини: її новий світогляд, нові потреби і новий спосіб життя. Тому можна сказати, що інформатизація сучасного суспільства породжує новий образ людини – Інформаційну людину. Зміни, що відбуваються у стилі життя та системі цінностей, а саме: можливості поєднання всіляких інтересів та ролей, виділення нових принципів структуризації часу протягом життя в цілому, потенціал розвитку, надлишок інформаційних комунікацій, – все це та багато іншого сприяють становленню людини, що володіє специфічними характеристиками.

У онтологічній сфері тенденція до морфологічної єдності планетарної спільноти полягає у тому, що вона кількісно змінюється у

бік укрупнення організаційних структур (ЄС, Південноамериканський Союз, Євразійський Союз та ін.), а якісно – завдяки зміні властивостей структури, що від стану осередковості, тобто утвореної сукупністю окремих національних держав, переходить до стану мережовості.

Атрактором становлення онтологічної єдності планетарної спільноти є Світовий ринок, що завдяки своїм компонентам (ринку товарів, послуг, капіталу, технології, інформації і міжнародному пересуванню людей, у першу чергу робочої сили) сформує протягом XXI століття нові зони економічного розвитку, найперше йдеться про структури геополітичного походження, а саме: Південноамериканський Союз, Євразійський Союз і низку інших організаційних утворень, що претендують на особливий статус у політико-економічному просторі планети.

Параметрами управління онтологічним розвитком структури Світового суспільства є, на нашу думку, соціальні мережі Інтернет, Facebook, LinkedIn, Твіттер, Vkontakte, нові форми радіозв'язку, від голосового повідомлення мобільного телефону до SMS, WiFi і WiMax та ін. Це означає, що сьогодні ми ще не уявляємо у повній мірі структуру і обсяг параметрів порядку, завдяки яким можемо впливати на структуру і властивості мережевого суспільства. Бурхливий розвиток ІТ-технологій ще не завершився і не усі новинки інструментарію інформаційної доби реалізовані. Поява у просторі Інтернету телеканалів, наприклад телеканалів «112 Україна», «Россия 24» та інших, є чи не найбільш яскравим тому підтвердженням.

Кінцевим продуктом фазового переходу є мережеве суспільство як соціальна структура, заснована на мережах, керованих інформаційно-комунікаційними технологіями, що базуються на мікроелектроніці і мережах комп'ютера, які генерують, обробляють і розподіляють інформацію через системи мереж. Мережеве суспільство на сьогодні ще не охоплює увесь планетарний простір, але складає ядро світової соціальної структури і проявляє тенденцію до швидкого поширення.

У інформаційній сфері тенденція до семантичної єдності планетарної спільноти полягає у переході від локально замкнених інформаційних обмінів між учасниками планетарного життя до створення органічної єдності у формі універсального суспільства знань, органічна цілісність якого забезпечується інформаційним метаболізмом, що живиться семантикою ноосфери. Структурно вона, інформаційна цілісність, утворюється завдяки інформаційному обміну смислами у якому приймають участь людина і суспільство, що обмінюються між собою і зовнішнім середовищем генетичною,

фенотипною, структурною, комунікативною, управлінською інформацією.

Атрактором цієї тенденції є соціальні комунікації, що забезпечують соціальну взаємодію людей між собою за допомогою обміну текстами, які циркулюють каналами соціальних комунікацій, особливо Інтернету і ЗМІ, і сила їх кратологічного впливу на людину прирівнюється до впливу істини і грошей. Це призводить до того, що соціальний вплив спадкової аристократії поступається впливові менеджерів і експертів, і у просторі організаційної діяльності з'являються менеджери планетарного масштабу: мова йде про меритократію, ноократію, раціократію, інетократію, нетократію, езократію та ін.

Параметром порядку у цьому горизонті структурних і функціональних перетворень є наукові знання про планетарне буття, універсальним інструментом – планетарна мова завдяки смислам, що закладені у її семантичні одиниці, а саме – ідеалам суспільного розвитку. Мова Інтернету нині є більш впливовим засобом організаційного мислення і організаційної поведінки, ніж традиційні силові методи управління поведінкою людини. Посилення протягом XXI століття організаційної ролі знанневого компоненту в бутті планетарної спільноти настільки відчутна, що коли науковці заговорили про формування суспільства знань як першого етапу становлення інформаційного суспільства, то його сприймають нині без будь-якого заперечення з боку пересічної людини.

Кінцевим продуктом цієї тенденції є суспільство знань. Його становлення реалізується завдяки інформаційному метаболізмові, що притаманний якісно новим утворенням, а саме живим системам, оскільки забезпечує їх життєдайність і аутопоезис, тобто самовідтворення, а це притаманно функціональним (польовим) системам, наприклад, соціальним організмам окремих країн. Свідченням про становлення якісно нової польової структури – планетарного соціального організму – є самопородження окремих його органів, наприклад Світового громадянського суспільства, Світової держави, Світового уряду, Світового банку, МВФ, Світового Суду та ін.

Н.В. Крохмаль з цього приводу пише: «У сучасній соціальній науці, соціальній психології та філософії значного поширення набуває термінологія, пов'язана з поняттям інформації – інформаційний обмін, інформаційна взаємодія, інформаційний метаболізм тощо. Хоч психологи і не забувають про те, що в окремій людині концентрується крім інформаційних ще й речовинні та енергетичні обмінні процеси,

але вони сьогодні відходять на другий план, що пояснюється, на наш погляд, швидкими процесами глобалізації та бурхливим розвитком комп'ютерних та телекомунікаційних технологій.

Усі обмінні процеси, що відбуваються в людині і в соціальних спільнотах, групах, системах, які утворюють окремі люди, можна назвати соціальним метаболізмом, який може включати в себе всі види метаболізмів, притаманних соціальним системам.

Отже, соціальний метаболізм – це міжсистемний обмін, представлений у соціальній системі трьома основними потоками: обмін природними багатствами, територіями, сферами життєвого простору, людськими ресурсами (ресурсна сфера); обмін товарами, капіталом (економічна сфера); обмін ідеями, інформацією, цінностями (інформаційно-культурна сфера)» [4].

У організаційній сфері тенденція до кратологічної єдності планетарної спільноти полягає у переході від нині діючих національних систем державного управління і місцевого самоврядування до становлення органічної системи Світової влади, що розкладається на чотири складові: недержавну владу Світового громадянського суспільства, Світову законодавчу владу, Світову виконавчу владу і Світову судову владу; на демократичних засадах породжує Світову державу з головним виконавчим органом – Світовим урядом, єдиною нормативно-правовою системою у формі загальноцивілізаційної системи цінностей, планетарної моралі і Світовим правом.

Права і свободи особистості людини є лакмусовим папірцем демократичності глобалізаційного процесу у сфері організаційного буття планетарної спільноти. Як нові види Світової влади технологічно народжуються і закріплюються у організаційному бутті планетарної спільноти на початку ХХІ століття, ми розглянемо далі, але така тенденція однозначно призводить до становлення якісно нової системи управління соціальним світовим розвитком і сприяє подальшому саморозгортанню алгоритму саморегуляції цілісної світосистеми.

Демократія проявляє себе у цьому контексті як параметр управління у ході самопородження нового світоустрою, Саме вона забезпечує поки що стихійний розподіл Світової влади у організаційній матриці планетарного життя між матеріальним і духовним виробництвом, між монопольно вибудуваними і агресивно налаштованими на світове панування господарськими утвореннями, між окремими національними державами і їх військово-політичними блоками. Зворотно за таких умов загострюється проблема

переусвідомлення у контексті глобалістики явищ свободи і волі людини і її колективних утворень.

Кінцевим продуктом тут є організоване суспільство (за В. Андрущенком), у якому раціонально розподілена Світова влада, якісно новим розподілом Світової влади між Світовою державою (державною владою: законодавчою, виконавчою і судовою) і Світовим громадянським суспільством (недержавною владою).

Зрозуміло, що усі розглянуті вище процеси, що відбуваються у горизонті 1) людини 2) структури, 3) функціональних можливостей і 4) організаційної взаємодії, зливаються у єдиний процес трансформаційних перетворень світосистеми, в основі якої знаходиться процес соціального метаболізму. Саме метаболізм утворює момент її життєдіяльності.

Якщо ж розкласти цей мегапроцес на складові, то картина прояву в планетарному бутті чотирьох провідних тенденцій глобалізаційного походження буде мати чотири специфічні виміри: 1) антропологічний з кінцевим продуктом, що інтегрує світове співтовариство у органічну цілісність, що живе за принципом сингулярності – Планетарною особистістю; 2) онтологічний (структурний, генетичний) з кінцевим продуктом – мережеве суспільство (за М. Кастельсом); 3) функціональний з кінцевим продуктом – інформаційний метаболізм і суспільство знань (за П. Дракером і Р. Лейном); 4) кратологічний з кінцевим продуктом – організоване суспільство (за В. Андрущенком).

Тут важливо зазначити, що три вищезазначені види суспільства, мається на увазі мережеве, суспільство знань і організаційне суспільство, інтегруються у функціональну цілісність, що ми розглядаємо як інформаційне суспільство.

Погляд на інформаційне суспільство крізь призму процесів самоорганізації має на увазі цілісний «організаційний гештальт» – соціальна організація розглядається і як структура, і як процес, що призводить до створення такої структури. У понятті «організація» фіксуються два аспекти: структурна впорядкованість (взаємоузгодженість взаємодії більш-менш диференційованих і автономних частин цілого – Світового громадянського суспільства, Світової держави, Світового уряду, обумовлена його будовою) і еволюційна спрямованість (сукупність процесів або дій – організація, управління, регуляція, що призводять до формування морфологічної структури і вдосконалення взаємозв'язків між частинами цілого).

Специфіка розуміння організації як самоорганізації у суспільстві, на наш погляд, дає ключ до інтерпретації нових суб'єктів планетарного соціального поля, що є, одночасно рушійними силами

соціального розвитку — як зовнішніх (реакція відкритої за своєю природою соціальної системи на різні стимулюючі детермінанти), так і внутрішніх (спонтанна зміна структури системи, можливість переходу до складнішого порядку).

Отже, новими головними гравцями планетарного соціального життя, що формуються сьогодні і будуть визначати параметри планетарного життя завтра, на наш погляд, є такі: Планетарна особистість, Світове громадянське суспільство, Світовий уряд, що сьогодні на практиці існує у вигляді двох взаємовиключних форм: таємній і легальній, Світова держава і Інтерократія.

Про Планетарну особистість ми вже вище вели мову, а тут можемо тільки додати, що виникнення глобальних проблем у процесі вичерпання соціальної домінанти треба розглядати як передумову для становлення нового суб'єкта – людства в цілому, що виявляє себе в активності різних неформальних рухів, підйомі релігійно-духовних шукань, розробці різних проектів світоустрою, діяльності світових інститутів.

Світове громадянське суспільство інтегрує у собі системи транснаціональних співтовариств та неурядових організацій, колективних глобальних рухів, мережевих груп по інтересах, міжнародних професійних (наукових, адвокатських, журналістських та ін.) асоціацій, через які індивіди досягають соціальних і політичних домовленостей на рівні всього світу на основі культивування в усіх сферах буття «суб'єкт-суб'єктних відносин».

Глобальне суспільство постає як солідаризований вплив планетарної громадськості на формулювання та реалізацію рішень Світової державної влади щодо дотримання прав людини та гарантії її вільного розвитку на основі визнання субсидіарного самовизначення кожної особи. Недержавна влада, що притаманна йому, має ті ж самі характеристики, що й державна влада (семантична природа, відношення «командування-підкорення», комунікативна діяльність, самоорганізаційна свідомість особистості, каталітичний вплив на родове життя), але має й принципові відмінності, головними серед яких є такі: панування принципу верховенства приватних інтересів, горизонтальна площина їх функціонування та договірний характер їх взаємореалізації. Воно несе у собі низку відповідних ризиків, наприклад «фейсбук-революції», «твіттерної революції», «вікілікс-революції», «блекберрі-революції», що супроводжуються соціально-політичними і економічними ризиками, чого побоюються владні режими не залежно від географічного положення і соціальної системи

(західна демократія, абсолютна монархія або соціалістичний державний устрій).

Світовий уряд пробивається на поверхню планетарного життя у ході жорсткої боротьби між «темними силами», до яких віднесено фінансистами і чиновниками провідних країн світу, що намагається протягти у життя Таємний Світовий уряд, з одного боку, а, з іншого – легітимним керівництвом національних держав і їх наднаціональних і міжнаціональних утворень за право сформувати Легітимний Світовий уряд на зразок ООН, потреба у якому на початок ХХІ століття надзвичайно загострилась, оскільки виступила назовні у формі негативних тенденцій екологічного, техногенного, біологічного і соціального спрямування, упорядкувати які можливо тільки за умови створення Електронного уряду, що дозволить системно охопити і збалансувати вплив сукупності задіяних у конкретній кризовій ситуації факторів.

Світовий уряд не може існувати сам по собі, оскільки йому потрібні для повноцінного функціонування інші органи планетарного масштабу, разом з якими він має утворити таке новоутворення, як Світова держава; у здатності створити Світову державу вбачається переможна сила Легітимного Світового уряду і слабкість Таємного Світового уряду; Легітимний Світовий уряд має контролювати провідні процеси планетарного життєустрою людей, а національні держави – відповідати за стан і розвиток території, тобто за локальний соціальний розвиток територіальних громад і свого народу взагалі, оскільки міграція і міжетнічні шлюби поступово нівелюють етнічні межі, протистояння може зберегтися на кінець ХХІ століття скоріше над усе тільки по лінії релігійних розломів.

Світова держава є породженням Світового громадянського суспільства. У її структурі має функціонувати Світовий уряд. Повільність її формування пояснюється гетерохронним затриманням формування її багаточисельних атрибутів та інституцій, наприклад Світового права, Світового парламенту, Світового суду, що має відбуватися при збереженні ролі територіального імперативу, якому слідує національні держави і значення яких лише зростає.

Атрибутивною базою Світової держави має бути наявні інститути глобальної міжнародної військової, виконавчої, законодавчої, судової влади, або конституції з юрисдикцією над усією планетою; теоретично доведено, що зняти протиріччя між Світовою державою і національними державами і їх організаційно-політичними утвореннями можливо лише за умови розведення функцій. Це наводить на думку про те, що вона має реалізовувати свою планетарну

владу не у просторі території, а у просторі процесів, що протікають у просторі окремих країн і міждержавних утворень.

На її роль сьогодні претендують окремі і колективні структури, серед яких США, ЄС, Росія, Китай та деякі інші суб'єкти сучасної світової політики. Але на виконання ролі системоутворювального чинника планетарного життя нині більш за усіх підходить така організаційна і політико-економічна структура, як ЄС, що діє на лідерських засадах на противагу силовим методам об'єднання національних держав, країн і народів, на кшталт намагань Російської Федерації.

При такому ході подій, як ми тут його описали, організаційне буття планетарної спільноти протягом XXI століття сформує і надасть владу Інтерократії, тобто тим, хто здатен управляти за допомогою медіаресурсу. Interogacasy є однією з форм безпосередньої демократії в її найбільш інтерактивній формі, використовуючи при цьому у всьому світі підключення до Інтернету для просування цивільного волю і виконати народний суверенітет [8].

Свобода вираження політичних поглядів і свободи слова в Interogacasy отримує свою якнайповнішу форму. Interogacasy розширює динамічну і постійну форму референдуму до абсолютно нової парадигми буття.

Принципи Interogacasy: а) Свобода вираження політичних поглядів і свободи слова для усіх; б) Безпосередня дія волі; в) Конфіденційність і безпека даних; г) Плюралізм.

Interogacasy система Інфраструктура (IIS) є усеосяжною основою для технічній підтримці влади. IIS є необхідною основою нерозривно пов'язана з усіма принципах Interogacasy на усіх його рівнях. Деякі функціональні IIS слід підкреслити кожен з цих принципів, безперервно оцінювати і покращувати, щоб зробити голос кожної людини чутним, дати можливість впливати і змінювати своє життя в найпрямішому питанні. Система дає можливість ініціювати і змінювати мінімумів, вибрати і управління представників. IIS Вторинні характеристики: Соціальний обмін, Історичний представлення даних і відстежування, Персоналізація, коригування по сегментах (наприклад, мови, шрифти, видаленого доступу), універсальність.

Ми навіть в Україні рухаємось у цьому напрямі. Про це яскраво свідчить практика реалізації у вітчизняному медіапросторі концепції Кабінету Міністрів України про Електронне врядування і про Електронний Уряд України [6; 7]. Серед наукових праць слід вказати на перші публікації з цього приводу [3]. До того ж на президентських

виборах 2014 року Інтернет-партія України на своєму V з'їзді висунула кандидатом в президенти Дарта Вейдера. «За результатами тих, що пройшли внутрішньопартійних праймериз, упевнену перемогу отримав Владика Ситх Дарт Вейдер, отже, саме він стане кандидатом на пост президента України від нашої партії», – заявив лідер Інтернет-партії України Дмитро Голубов [9].

Висновком та одночасною пропозицією, що впливає зі сказаного вище, є те, що нові гравці планетарного соціального поля утворять якісно нове організаційне утворення – планетарний соціальний організм (за В. Бехом). Він має стати самобутньою організаційною структурою, що ще тільки має народитися протягом ХХІ століття, але вона, по-перше, формується за законами становлення соціальних організмів окремих країн, а, по-друге, має забезпечити ті ж самі функції, що й родовий соціальний організм. Його самобутність полягає у тому, що вже відомі нам елементи – Планетарна особистість, Світове громадянське суспільство, Світова держава і Світовий уряд – при підйомі на планетарний рівень видозмінюють свої властивості, а відповідно, й функції. Наприклад, інформаційний етап історичного розвитку не передбачає зникнення держави в традиційному його розумінні як керівної підсистеми суспільства, проте актуалізує проблеми трансформації його функцій, а це саме те, що треба вивчати по-новому і користуватися новим знанням про планетарне буття.

ЛІТЕРАТУРА

1. *Девтеров І. В.* Інтермен як нова особистість // Вища школа. – К. : Знання, 2011. – № 9. – С. 83-91.
2. *Девтеров І. В.* Соціалізація людини у кіберпросторі: монографія. – К. : НТУУ «КПІ», 2012. – С.233-269.
3. Електронне врядування у контексті тенденцій світового розвитку // Гілея (науковий вісник): зб. наук. Праць / Гол. ред. В.М.Вашкевич. – К. : ВІР УАН, 2013. – Вип.75 (№ 8). – С. 201-204.
4. *Крохмаль Н. В.* Штучна мова в контексті дослідження соціального метаболізму [Електронний ресурс]. // Ноосфера і цивілізація. – № 1 (13). – С. 45-46. – Режим доступу: <http://ea.donntu.edu.ua/handle/123456789/23106>.
5. *Маслобоева О. Д.* Российский органицизм и космизм XIX – XX вв.: эволюция и актуальность. Часть I-III. Монография. – М. : АПК и ППРО, 2007. – С. 169.
6. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 13 грудня 2010 р. № 2250-р Про схвалення Концепції розвитку електронного урядування в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=2250-2010-%F0>.

7. Уряд схвалив концепцію розвитку електронного урядування в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://dknti.gov.ua/uk/2010-09-27-06-54-32/35-2010-07-14-10-28-01/246-2010-12-13-18-45-25.html>. – Заголовок з екрану.
8. *Gabdulin A.* Interocracy [Електронний ресурс] // Concepton. – 16 May 2013. – Режим доступу: <http://concepton.wordpress.com/2013/05/16/interocracy>. – Заголовок з екрану.
9. Дарт Вейдер идет в президенты Украины [Електронний ресурс] // Ukraneews. – 31.03.2014. – Режим доступу: <http://ukraneews.com/ru/photo/2014/03/31/1390>. – Заголовок з екрану.
10. *Кочетов Э.* Космологизация. Новый этап мирового развития (постановка научной проблемы и ее общий контур) [Електронний ресурс] // Вся Европа. – 2012. – № 6 (67). – Режим доступу: <http://www.alleuropa.ru/kosmologizatsiya-noviy-etap-mirovogo-razvitiya-postanovka-nauchnoy-problemi-i-ee-obschiy-kontur-1>.

Рябека А. Г. Новые игроки планетарного социального поля.

В статье рассмотрен момент организационного реструктурирования мирового порядка и названы качественно новые субъекты планетарного развития: Планетарная личность, Мировое гражданское общество, Мировое правительство, тайное правительство, легальное правительство, Мировое государство, Интерократия. Генетически они порождены четырьмя тенденциями процесса глобализации, который обуславливает становление антропологического, онтологического, информационного и организационного единства планетарного сообщества. Поданы главные параметрические характеристики и условия саморазвертывания в дискурсе XXI века.

Ключевые слова: мондиализм, новый порядок, Планетарная личность, Мировое гражданское общество, Мировое правительство, тайное правительство, легальное правительство, Мировое государство, интерократия.

Ryabeka O.G. New players of the planetary social field.

The article views the moment of the organizational restructuring of the world order and names the completely new subjects of the planetary development: Planetary personality, Global civil society, World government, secret government, legitimate government, World state, Interocracy. Genetically they were generated by four globalization tendencies, stipulating the formation of anthropological, ontological, informational and organizational entity of the planetary community. Their major parametric characteristics and self-development conditions in the discourse of the XXI century are provided.

Keywords: mondialism, new order, Planetary personality, Global civil society, World government, secret government, legitimate government, World state, Interocracy.